కసి

— నవీన్

ఈ రాత్రికి మా నాన్నను హత్య చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. మా గుడిసెలో పడుకొని ఎప్పుడొస్తాడా అని ఎదురు చూస్తున్నాను. రాత్రి పదిగంటలు దాటింది.

మా గుడిసెపక్క చింతచెట్టు కొమ్మల్లో గుడ్లగూబ వికృతంగా అరుస్తోంది. పక్క గుడిసెలో ముసలాడు ఖంగు ఖంగుమని దగ్గుతున్నాడు. దూరంగా మరో గుడిసెలో చంటిపిల్ల యేడుస్తోంది. ఎలక్ట్రిక్ దీప స్తంభం దగ్గర రెండు కుక్కలు పోట్లాడుకుంటూ అదేపనిగా మొరుగుతున్నాయి. దూరంగా మెయిన్‌రోడ్డుమీద కారు హారన్ చప్పుడు, రిక్షా బళ్ళ చప్పుడు. మొదటి ఆట వదిలినట్టున్నారు. ఎక్కడా గాలి వీచటం లేదు. శరీరమంతా చెమటలు కారుతున్నాయి. నా పక్కనే తమ్ముడు, చెల్లెలు నిద్రపోతున్నారు. అమ్మ ఆసుపత్రిలో ఉంది.

యేమైనా సరే, ఈ రాత్రికి మా నాన్నను హత్యచేసి తీరాలి. అప్పుడేగాని నా కసి చల్లారదు, ఈ కుటుంబం బాగుపడదు.

వస్తాడు ఇంకాస్సేపట్లో వస్తాడు. తప్పతాగి, పడుతూ లేస్తూ, తనలో తానే యేదో గొణుక్కుంటూ వస్తాడు. దొంగలా వస్తాడు. రాగానే కుండలు వెతుకుతాడు తినటానికి యేమన్నా ఉందేమోనని. మేమంతా తిన్నాక నాన్నకోసం ప్రతిరోజూ కొంత అన్నం మిగిలించేది అమ్మ. యే అర్ధరాత్రో దొంగలా ఇంట్లో ప్రవేశించి, అది తిని నిద్రపోతాడు. ఇవ్వా

కూడా నాన్నకోసం కొంత అన్నం ఉంచాను. అది తింటాడు. ఛస్తాడు. మా పీడ విరగడై పోతుంది. ఇవ్వాళ నాన్నకోసం ఉంచిన అన్నంలో ఎండ్రిన్ కలిపాను. అతన్ని ఈ రాత్రి పరలోకం పంపించాలని నిర్ణయించుకున్నాక నేను వేసిన పథకం అదే. మా పక్క గుడిసెల వాళ్ళల్లో కొందరు కూరగాయలు పండిస్తారు. వాళ్ళ దగ్గర ఎండ్రిన్ డబ్బాలుంటాయి. మా గుడిసెలోకూడా కూరగాయల చెట్లు వేశామని, వాటికి పురుగు తగిలిందని అబద్ధమాడి వాళ్ళదగ్గర కొంచెం ఎండ్రిన్ సంపాదించాను. అది నాన్నకోసం ఉంచిన అన్నంలో కలిపాను. పాపం ఆకలితో వస్తాడు. అది తింటాడు, ఛస్తాడు. అప్పుడుగాని నా గుండెలు కుదుటపడవు. అప్పుడు గాని నా కసి చల్లారదు.

ఇంతకూ, మా నాన్నను చంపాలన్న నిశ్చయం ఎందుకు తీసుకున్నానో చెప్పొద్దు?

మా నాన్న తాగుబోతు.

మా నాన్న పేకాటగాడు.

మా నాన్న సిగ్గు, శరం లేనివాడు.

మా నాన్న మా సంసారాన్ని పూర్తిగా నాశనం చేశాడు.

రెక్కలు విరుచుకొని మా అమ్మా, నేనూ సంపాదించిన డబ్బంతా దొంగతనంగా ఎత్తుకుపోతాడు-

మమ్మల్నందర్నీ ఆకలితో చంపుతాడు. మా డబ్బు తీసుకుపోతుంటే అడ్డుపడిన అమ్మను, నన్ను చితుక బాదుతాడు.

మా నాన్నకు జాలిలేదు క్రూరుడు. మా నాన్నది రాతిగుండె.

"నువ్వు ఛస్తేగాని మేము బాగుపడం" అంది అమ్మ ఎన్నోసార్లు.

అమ్మ నాకు చదువు చెప్పించాలనుకుంది. అమ్మ ఐదారుగురి

ఇళ్ళల్లో పనిమనిషిగా కుదిరింది. నెలకు ౬౧ రూపాయలవరకు సంపాదిస్తుంది. కాని అమ్మ డబ్బు తెచ్చిన తెల్లారే నాన్న ఆ డబ్బును మటుమాయం చేసేవాడు. "అమ్మ ఎంత యేడ్చి మొత్తుకున్నా లాభం లేకపోయింది.

మాది చాలా చిన్నగుడిసె. ఆ గుడిసెలో నాన్నకు తెలియకుండా డబ్బు దాచటం సాధ్యమయ్యేదికాదు.

మా స్వంత ఊళ్ళో ఉండగా నేను బడికి వెళ్ళేవాడిని. కాని పట్నం వచ్చాక, మా ఇంటి పరిస్థితి చూశాక నేను చదువుకోవటం సాధ్యం కాదనిపించింది. యేదోలా అమ్మకు సహాయ పడాలనుకున్నాను. మా చుట్టుపట్ల గుడిసెలొ ఉండే ఇద్దరు ముగ్గురు రిక్షా అన్నయ్యల సహాయంతో రిక్షా లాగటం నేర్చుకున్నాను. వాళ్ళే నాకో రిక్షాకూడా యిప్పించారు. పన్నెండు యేళ్ళయినా నిండని నేను రిక్షా లాగటంచూసి అమ్మ బావురుమంది

మా కుటుంబం ఒకప్పుడు బాగా ఉన్న కుటుంబమేనని అమ్మ చెబుతుంది. మా నాన్న వాళ్ళ అమ్మకు వొక్కడేకొడుకు, పుట్టగానే పొట్ట పెట్టుకున్నాడు. తండ్రి లేడు. వొక్కడే కొడుకు. వాళ్ళ అమ్మ మా నాన్నను అతి గారాబంగా పెంచింది. చిన్ననాటినుండి అతడు ఎంతంటే అంత—యేదంటే అది, చిన్ననాటినుండి నాన్నకు తాగుడు అలవాటయ్యింది. ఎవరయినా బంధువులు వచ్చినప్పుడు వాళ్ళకోసం కల్లు సారాయిలు తేవటం మా యిళ్ళలో ఆచారం. వాటిని నాన్న నెమ్మదిగా అలవాటుచేసుకున్నాడు. మొదటో ముద్దుకోసం పెద్దవాళ్లే అవి అతనికి రుచి చూపించారు. త్వరలోనే నాన్న వాటికి బానిస అయ్యాడు. బడికి పంపినా నాన్నకు చదువుమీద ఎన్నడూ అభిలాషలేదు. చదువులేదు, చదువు పంకతోనే బస్తీకి వెళ్ళాడు. బస్తీకి వెళ్ళాక నాన్నకు తాగుడేకాకుండా పేకాటకూడా అలవాటయ్యింది. పేకాట, తాగటం, 24 గంటలు యిదేపని.

అప్పులు వందలకు వందలు దాటాయి. కొడుకు బ స్తీలో నిజంగానే చదువు కుంటున్నాడని, వాళ్ళమ్మ భూమి తాకట్టుపెట్టి వెలకువేలు అప్పులుచేసి డబ్బు పంపించింది.

మెట్రిక్‌లేషన్ పరీక్ష రెండు మూడుసార్లు తప్పాక నాన్న యింటి కొచ్చాడు. అప్పుడే పెళ్ళయ్యింది. ఒక్కడే కొడుకు, బాగా ఉన్నవాళ్ళే ననే అభిప్రాయంతో అమ్మను యిచ్చారు. కాని పెళ్ళినాటికే ఆ కుటుంబం పూర్తిగా అప్పుల్లో మునిగిఉన్న సంగతి అమ్మవాళ్ళకు తెలియదు.

నాన్నకు వ్యవసాయం చేయటంగాని, చేయించుకోవటంగాని చేత కాలేదు—అప్పులుచేసి కూర్చొని తినటానికి అలవాటు పడ్డాడు. అమ్మ కాపురానికొచ్చాక ఐదారేళ్ళలోనే ఆ యిల్లు పూర్తిగా గుల్లయిపోయింది. అప్పులక్రింద ఎకరం తర్వాత ఎకరం ఎగిరిపోయింది. మరో రెండు మూడేళ్ళలో మా కున్న ఐదారు వేలు ఖరీదుచేసే యిల్లుకూడా అప్పుల క్రింద జప్తు అయిపోయింది. మా యిల్లు జప్తు అయినరోజే మా నాయ నమ్మ మంచమెక్కింది. ఆ తర్వాత కొద్దిరోజులకే ఆమె చనిపోయింది. ఆమె చనిపోవటం నాకు బాగా జ్ఞాపకం.

నా ఒన్నప్పుడు చాలాసార్లు అమ్మ నన్ను దగ్గరకు తీసుకొని గుండెలకు హత్తుకుంటూ గంటలకు గంటలు యేడ్చేది. అమ్మ అలా యేడుస్తున్నప్పుడు నేనూ యేడ్చేవాణ్ణి. అంత చిన్నప్పుడుకూడా అమ్మ యేడ్పుకు కారణం ఎవరో నాకు తెలిసింది. అమ్మ యేడ్పుకు కారణం నాన్న అని చాలా చిన్న వయస్సులోనే గుర్తించాను. ఎందుకో నాన్న దుష్టుడు, క్రూరుడు, నాకు, అమ్మకు శత్రువనే అభిప్రాయం నాలో అప్పుడే స్థిరపడింది. ఆనాడే నిర్ణయించుకున్నాను. నాన్నబారినుండి అమ్మను రక్షించి, అమ్మను సంతోష పరచాలని.

సర్వస్వం కోల్పోయాక, ఆ వూళ్ళోవుండి చేసేదేముంది? పట్నం వెడితే అదో యిదో పనిచేసుకొని బతకవచ్చుని అమ్మకెవరో సలహా

యిచ్చారు. మా ఊరి వాళ్ళు యిద్దరు ముగ్గురు పట్నంలో డబ్బున్నవాళ్ళ యిళ్ళలో పనిమనుషులుగా కుదిరి కాస్త సుఖంగానే బతుకుతున్నారని తెలిసింది. వాళ్ళ సహాయంతోనే పట్నం చేరాము. వాళ్ళ సహాయంతోనే ఈ గుడిసె కూడా అద్దెకు సంపాదించాము.

మొదట మాతో పట్నం రావటానికి నాన్న వొప్పుకోలేదు. కాని మేము పట్నం చేరిన నాలుగైదు రోజులకే నాన్నకూడా వచ్చి మాతో కలిశాడు. ఈ లోపల అమ్మ ఐదారు యిళ్ళల్లో పనిమనిషిగా కుదిరింది.

నాన్న పట్నంలోకూడా త్వరలోనే కొంతమంది స్నేహితులను సంపాదించాడు. వాళ్ళంతా మా గుడిసె చుట్టుపట్లవున్న గుడిసెల్లో వుండే వాళ్ళే. అంత పేదవాళ్ళయి నా వాళ్ళకుకూడా తాగుడు, పేకాట అలవాటుండటం నన్ను చాలా ఆశ్చర్యపరచింది.

నాన్న వాళ్లతో చేరాడు. గుడిసెంతా శోధించి, ఎక్కడ నయాపైసవున్నా ఎత్తుకుపోయేవాడు. ఎక్కడా డబ్బు దొరకనప్పుడు అప్పులు చేసేవాడు. అప్పుల వాళ్ళు వచ్చి అమ్మను అడిగేవాళ్ళు.

అమ్మ నాన్నను నోటికొచ్చినట్లల్లా తిట్టేది. నాన్న అమ్మను కొట్టేవాడు. అడ్డుపడబోతే నన్నుకూడా రెండు బాదేవాడు.

చాలాసార్లు మాకు తిండే ఉండెడిదికాదు. ఆకలితో తమ్ముడూ, చెల్లాయి యేడ్చి యేడ్చి సొమ్మసిల్లి పడిపోయేవారు అమ్మ వాళ్ళను గుండెలకు హత్తుకొని గంటలకు గంటలు కుమిలి కుమిలి యేడ్చేది. యే అర్ధరాత్రో, నాటుసారా తాగి ఏవో పిచ్చి పాటలు పాడుకుంటూ నాన్న వచ్చేవాడు. ఆ క్షణంలో నాన్ననుచూస్తే నాకు వళ్ళు మండిపోయేవి. అతన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా నరికిపారేయాలన్నంత కసి నన్ను కాల్చివేసేది.

పట్నం వచ్చిన రెండేళ్ళ తర్వాత నేను రిక్షా లాగటం మొదలెట్టాను. నేను రిక్షా లాగటం మొదలెట్టినప్పటినుండి మా పరిస్థితి కొంచెం మెరుగైంది. రోజుకు రెండురూపాయలవరకు సంపాదించేవాడిని. అయితే ఆ డబ్బు ఎప్పుడు యింటికి తెచ్చేవాడిని కాదు. వెంటనే కొట్టు కెళ్ళి బియ్యం మొదలైన తిండికి కావలసిన వస్తువులు కొనుక్కొచ్చేవాడిని.

నేను యింకో పనికూడా చేశాను. మా గుడిసె మధ్య చిన్నగుంట త్రవ్వి దాంట్లో వో చిన్న డబ్బా పాతిపెట్టాను. ఎప్పుడైనా అమ్మ దగ్గరగాని, నా దగ్గరగాని యే మాత్రం డబ్బు మిగిలినా దాంట్లోనే వేసేవాళ్ళం. అక్కడ గుంట ఉన్నట్లు నాన్నకు తెలియకుండా మామూలుగా మీద మట్టి కప్పేసాను.

నాన్నకు డబ్బు సంగతి తెలియలేదు. డబ్బుకోసం గుడిసెంతా వెతికేవాడు. నాన్నకు అప్పులిచ్చే వాళ్ళకు, సారాయి దుకాణంవాడికి గట్టిగా చెప్పాను మా నాన్నకు నయాపైసా అప్పు యివ్వవద్దని, యిచ్చినా మేము తీర్చేది లేదని,

ఇది జరిగాక నాన్న కాలుగాలిన పిల్లిలా తిరుగసాగాడు. అమ్మను బతిమాలాడు. యేడ్చాడు. తాగకుండా బతకలేనన్నాడు. "బతకలేకపోతే చావు" అంది అమ్మ.

నా దగ్గరకొచ్చాడు. నన్ను బతిమాలాడు. డబ్బుంటే యివ్వమన్నాడు. తనకు పేకాటలో వస్తుందని, నా డబ్బు నాకు తిరిగి యిచ్చేస్తానని, నన్ను నమ్మించటానికి ప్రయత్నించాడు. "నయాపైసాకూడా యివ్వ నన్నాను. "నాతోపాటు రిక్షాలాగ"మన్నాను, "నేను ఎంత గొప్ప కుటుంబంలో పుట్టాను. రిక్షాలాగుతానా" అంటూ నన్ను బూతులు తిట్టాడు. అమ్మనుకూడా తిట్టాడు. అమ్మను పూర్వంలా కొట్టబోయాడు. నేను

అడ్డుపడ్డాను. "అమ్మమీద ఒక్క దెబ్బ పడితే నీ బొక్కలు విరుగుతా యని" చెప్పాను. నేను చిన్నవాడిగా ఉన్నప్పుడు అమ్మను కొడ్తూంటే చూస్తూ ఊరుకునేవాడిని కాని యీ మధ్య రిక్షా లాగుతూ కొంత సంపాదిస్తున్న నాటినుండి నాలో ఆత్మవిశ్వాసం పెరిగింది. అవసరమైతే నాన్ననే కొట్టగలనన్న ధైర్యం కలిగింది.

కొన్ని రోజులుగా పేకాట తాగుడు లేకపోవటమువల్ల నాన్న పిచ్చివాడై పోయాడు. పదేపదే అమ్మదగ్గరకొచ్చి యేడ్వటం మొదలెట్టాడు. ఉరేసుకొని ఛస్తానన్నాడు. అమ్మ యే సంకోచం లేకుండా "నావు అంటే! నువ్వు ఎంత త్వరగా చస్తే నా పిల్లలు అంత త్వరగా బాగుపడతా"రంది. ఈ మాట వినడంతోనే నాన్న బోరున యేడ్చాడు. అమ్మకూడా యేడ్చింది.

* * *

ఈ రోజు నేను రిక్షా తీసికొని సినిమాహాలువైపు వెళ్ళాను. వెళ్ళే ముందు డబ్బాలో కొంత చిల్లర వేశాను. డబ్బాలో నెలరోజులుగా వేస్తున్న చిల్లరంతా కలిసి పదిరూపాయలైనా వుంటుం దనుకున్నాను. ఒకటి రెండు రోజుల్లో ఆ డబ్బుతీసి అమ్మకొక చీర కొనుక్కురావా లనుకున్నాను. అమ్మకు బొత్తిగా చీరలు లేవు.

చాలా సేపటివరకు ఎవరైనా దొరుకుతారేమోనని సినిమాహాలుదగ్గర ఎదురుచూస్తున్నాను. దూరంగా మా తమ్ముడు నాకోసం పరుగెత్తుకుంటూ రావడం కనిపించింది. ఎదురుగా వేళాను.

వాడు యేడుస్తూ.......

"నాన్న అమ్మతల పగలగొట్టాడు" అని చెప్పాడు. నా గుండెలు అదిరాయి. వాడిని రిక్షాలో కూర్చోపెట్టుకొని గుడిసెవైపుగా పోనిస్తూ యేం జరిగిందో చెప్పమన్నాను.

"ఎవరూలేరు. ఇప్పుడే వస్తానని అమ్మ బజారుకెళ్ళింది. చెల్లాయి నిద్రపోతోంది. నాన్న వచ్చాడు. ఎప్పటిలా ఇల్లంతా వెతికాడు. నువ్వు ఉంచాక డబ్బాలో డబ్బు వేసినప్పుడు మట్టి సరిగ్గా కప్పనట్టున్నావు. అందువల్ల నాన్న ఆ చోటు కనుక్కున్నాడు. మట్టి తీసేసి డబ్బా బయటకు తీసాడు. నేను పరుగెత్తుకెళ్ళి ఎదురుగా వస్తున్న అమ్మతో చెప్పాను. అమ్మా, నేను గుడిసెకు పరుగెత్తాము. డబ్బంతా కండువలో మూట కట్టాడు నాన్న. అమ్మ "ఆ డబ్బు అక్కడ పెట్టు" అని అరిచింది. నాన్న వినలేదు. అమ్మ అడ్డుపడింది. ఆ కండువా లాక్కోవటానికి ప్రయత్నించింది. నాన్న అమ్మను పక్కకు తోసాడు. కిందపడిపోయింది. అయినా లేచి నాన్నకాలు పట్టుకొని వెళ్ళనివ్వలేదు. నాన్న చేతికి అక్కడేవున్న కర్ర దొరికింది. ఆ కర్రతో అమ్మ తలమీద రెండు మూడు దెబ్బలు గట్టిగా వేసాడు. అమ్మ తల పగిలిపోయింది. అంతా రక్తమే. నాన్న డబ్బు పట్టుకొని ఉడాయించేశాడు."

వాడు చెప్పటం ముగించి యేడ్వటం మొదలెట్టాడు. 'అమ్మ చచ్చిపోతుందా అన్నయ్యా' అంటూ వెక్కి వెక్కి యేడ్వసాగాడు. నా కళ్ళల్లో గిర్రున నీళ్ళు తిరిగాయి. అమ్మ చనిపోతుందన్న ఊహ రావటంతో నా గుండెలు భయంతో వణికాయి.

గుడిసె చేరాము. చాలామంది మా చుట్టుపక్కలవాళ్ళు మా గుడిసె నిండా మూగారు. లోపలికెళ్ళి అమ్మను చూసాను. రక్తపు మడుగులో అమ్మ—అమ్మకు స్పృహలేదు. అమ్మ బతుకుతుందన్న ఆశ లేదు. "అమ్మా" అంటూ అమ్మమీద పడి యేడ్చాను చుట్టుపక్కలవాళ్ళు నన్ను ఓదార్చి వెంటనే ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్ళమని సలహా యిచ్చారు. అమ్మను రిక్షాలో వేసికొని ఆసుపత్రికే తీసికెళ్ళాను. ఆసుపత్రిలో చేర్పించి, అమ్మ గాయాలకు కట్లు కట్టించాక యింటికొచ్చాను.

అమ్మను అలా రక్తపు మడుగులో చూసినప్పుడే అనుకున్నాను. నాన్నను యీరోజు యమలోకం పంపించివేయాలని. అతడు ఛస్తేగాని మేము సుఖంగా వుండలేము. అతడు ఛస్తేగాని ఈ యింటికి పట్టిన శని వదలదు.

* * *

పోలీసు హెడ్‌క్వార్టర్స్‌లో పదకొండు గంటలు కొట్టారు.

నాన్న ఏ క్షణంలోనైనా రావచ్చని ఊపిరి బిగపట్టిఎదురు చూస్తున్నాను.

చింతచెట్టు కొమ్మల్లో గుడ్లగూబ అలాగే అరుస్తోంది. పక్క గుడిసెలోని ముసలాడు అలాగే ఖంగు ఖంగుమని దగ్గుతున్నాడు. ఎలక్ట్రిక్ స్తంభం దగ్గర పోట్లాడుకుంటున్న కుక్కలు ఎటో పారిపోయాయి, దూరంగా చంటిపిల్ల యింకా యేడుస్తూనే ఉంది.

ఈ రోజు నాన్న రావటం చాలా ఆలస్యం అయ్యింది. రోజూ పదిగంటలవరకే వచ్చేవాడు. ఈ రోజు చేతినిండా డబ్బుంది. ఇంకా సారా దుకాణంలోనే ఉండి ఉంటాడు.

నాన్నను హత్య చేస్తున్నానన్న బాధ నాలో యే కోశానాలేదు, నేను యేదో తప్పు చేస్తున్నాననికూడా నా కనిపించలేదు. అతడు చావటం మా కుటుంబానికి చాలా అవసరం. అతడు ఛస్తేగాని నేనూ, అమ్మా, తమ్ముడు చెల్లి ఈ లోకంలో బతుకలేం. అతడి వొక్కడికోసం మేము నల్గురం ప్రతిరోజూ ఆకలితో చావటం చాలా ఘోరమైన అన్యాయం కాదంటారా?

గుడిసె బయట అడుగుల చప్పుడు, దిగ్గునలేచి కూర్చున్నాను. వచ్చేస్తున్నాడు. ఎందుకో రెండు చేతులతోను కడుపు పట్టుకున్నాడు. సరిగ్గా నడవలేక పోతున్నాడు. వంకర్లు తిరిగి పోతున్నాడు. మామూలు

కంటె తాగుడు ఎక్కువై ఉంటుందనుకున్నాను దగ్గరకొచ్చాడు గుడిసెలో ప్రవేశిస్తూనే రెండుచేతులా కడుపుకొట్టుకుంటూ దభీమని నేలమీదవిరుచుక పడ్డాడు. నేను దగరకెళ్లి కర్కశంగా అన్నాను.

"దొరగారికివ్వాళ్ళ తాగుడు బాగా ఎక్కువైనట్లుంది."

కడుపు కొట్టుకుంటూనే

"ఆః తాగాను...... తాగానురా ..... చావటానికి తాగాను........ ఛస్తున్నాను....అయ్యో....అమ్మో" భయంకరంగా కేకలు వేయసాగాడు. ఆ కేకల్లో విపరీతమైన బాధ. కడుపు కొట్టుకుంటూ నేలమీద అటు యిటూ దొర్లసాగాడు. తల కోసేసిన కోడిలా కొట్టుకోసాగాడు. నాకు భయమేసింది, ఎందుకో నాన్న యే క్షణంలోనైనా చచ్చిపోవచ్చనిపించింది. నాన్న మీద జాలి కల్గింది.

"ఏమైంది నాన్న. ఏమైంది" అన్నాను అతన్ని గట్టిగా పట్టుకుంటూ.

"చచ్చిపోతున్నానురా!....చచ్చిపోతున్నాను....మీ అమ్మ యేది? ఒకసారి నా దగ్గరకు తీసుకురావూ! మీ అమ్మకు అన్యాయం చేశానురా! నన్ను క్షమించదు....కాని ఒక్కసారి నా దగ్గరకు తీసుకురావూ?"....చాలా దీనంగా అన్నాడు.

అమ్మ ఇక్కడెక్కడుంది. నాన్నా....నువ్వే కొట్టావుగా....ఆసుపత్రిలో ఉంది."

"ఔను....కొట్టాను....నేను రాక్షసుణ్ణిరా....మీ పాలిటి యముణ్ణి. కాని పోతున్నాను. మీ పీడ విరగడై పోతుంది! ఇకనయినా హాయిగా ఉండండిరా...."

"ఇంతకూ యేమైంది నాన్నా."

"మీరు దాచిన డబ్బు తీసికెళ్లానా....సారా దుకాణం వాడు ఆ డబ్బంతా తీసికొని నాకు ఒక్కచుక్కకూడా సారా పొయ్యలేదు. ఆ

డబ్బంతా పాత బాకీ కింద చెల్లు అన్నాడు. నాకు పిచ్చెక్కింది. వాడితో పోట్లాడాను వాడి మనుషులతో బాగా తన్నించి చెత్తకుండీలో పారేయించాడు."

ఇక చెప్పలేకపోయాడు. అతని బాధ యింకా ఎక్కువైంది. దభీ దభీమని చేతులతో కడుపు బాదుకోవటం మొదలెట్టాడు. ఉండలు చుట్టుకు పోయాడు. నోట్లోంచి నురుగులు కక్కసాగాడు. మళ్ళా చెప్పసాగాడు

"ఎండ్రిన్ తాగానురా. ఎండ్రిన్. ఇక్కడే మన గుడిసెల్లోనే కూరగాయలు పండిగచే వాళ్ళులేరూ....అక్కడే సంపాదించాను.... అమ్మో....బాధ....చచ్చిపోతున్నాను....అమ్మో....మీ అమ్మను ఒక్క సారి చూపించవూ.... ఔను....లేదుగదూ....కొట్టాను చంపాను.... అందుకే చస్తున్నాన్రా నా జీవితంలో చేసిన మంచి పని ఇదొక్కటే, దొరాపు గ్యాణ్ణి పోతున్నాను....అమ్మో...."

నాన్న వెర్రిగా అరచాడు. "ఎండ్రిన్ తాగాను" అన్నమాట విన గానే స్తంభించిపోయాను. నాన్నను చంపింది నేనే ననే భయం నాలో అతి వేగంగా వ్యాపించింది. నా కాళ్ళు చేతులు ఆడలేదు. నేను హంతకుణ్ణి. నన్ను పోలీసులు పట్టుకు పోతారు. లేచి పారిపోవాలి. కాని నా కాళ్ళు భూమిలో కూరుకుపోయాయి. కదలలేక పోతున్నాను. కుప్పలా కూలి పోయాను. నాన్న అలాగే వెర్రిగా అరుస్తున్నాడు. భయంకరంగా మూల్గు తున్నాడు. అటూయిటూ కొట్టుకొంటున్నాడు. నాన్నకేసి చూడలేక పోయాను. నేనే హంతకుణ్ణనే భయం నా గుండెల్ని నులిమివేసింది. నాన్నమీద విపరీతమైన జాలి కల్గింది.

ఆకస్మాత్తుగా నాన్న మూల్గటం మానేసాడు. కొట్టుకోవటం మానే సాడు. నాన్న కాళ్ళుచేతులు చల్లబడ్డాయి అయిపోయింది నాన్న చచ్చి పోయాడు. "నాన్నా" అంటూ నాన్న శవంమీదపడి కుళ్ళి కుళ్లి ఏడ్చాను.